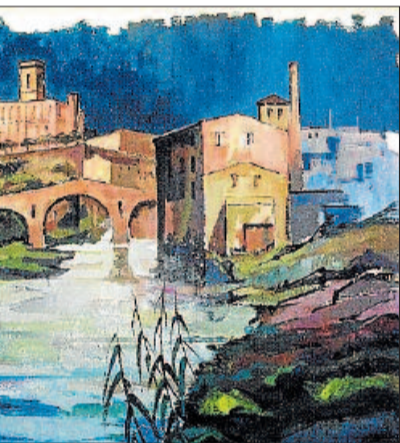

al centre de la imatge

Josep Vila Closes treballant en la seva aportació pictòrica a la Marxa

L'AUTOR DEL CARTELL

EL TREBALL D'ISIDRE GIRALT ES VA CONVERTIR EN LA ICONA DE LA MARXA

n Isidre Giralt, dissenyador de Sant Vicenç de Castellet, va ser l'autor del cartell de la Marxa del Llobregat. Una llarga trajectòria professional que va començar el 1974 i trenta-quatre anys a Llotja de professor de tecnologia i disseny gràfic l'avalen. El riu mort, podrit, brut; el peix també era mort, i el color és la violència amb què es tractava el Llobregat. L'important era interpel·lar, constatar, i la Marxa és representada pels peus, pels seus peus, coses de la tecnologia del moment, res virtual, tot presencial; la tecnologia era la que era i es treballava a mà. Tipografia potent «perquè en un cartell és molt important que es pugui llegir caminant si està enganxat en una paret». Un cartell analògic, les lletres fetes a partir dels fulls de lletraset i reproduïdes fotogràficament. Muntar, ampliar, reduir, plantilles, dibuixar... «El cartell es va decidir a la biblioteca de Sant Vicenç amb l'Ignasi Perramon i gent del PSAN de Sant Vicenç. A Sant Vicenç hi havia els germans Joan i Nasi Llobet». Sense militar, però molt proper als moviments independentistes, coneixia gent del nucli del PSAN de Manresa i del seu poble. «Sense el suport del PSAN, la Marxa hauria trontollat». Aquest cartell no el va cobrar, «no era ni moral ni ètic cobrar-lo. Havia fet moltes pancartes per al PSAN, les manifestacions del 77 i altres. Moltes d'aquelles pancartes havien sortit de Sant Vicenç, «les fèiem a casa del Manel Esculies. I per al festival de la cançó dels Països Catalans també n'havia fet... I havia mun-

tat el butlletí del PSAN que es deia *El manifest*. Van ser unes experiències increïbles. A Manresa hi havia un nucli important del PSAN, el Josep Huguet ens havia vingut a fer la presentació de l'Assemblea de Catalunya. Hi havia, també, el factor joventut».

Quan ha vist, quaranta anys després, un exemplar del cartell, ha deixat anar un: ufffff! Va fer dues propostes «per poder triar; quan et queia un encàrrec sempre s'havia de posar sobre la taula dues o tres propostes; per comentar-ho amb el client, fer les modificacions que calgués o fer-ho de nou. Mai, mai no m'han tornat una feina perquè estigués mal feta» i va guanyar la de la raspa de peix.

TOT DE PAPERS PERQUÈ UN ALCALDE AUTORITZÉS ELS ACTES

LITERATURA LEGAL PER ALS PERMISOS

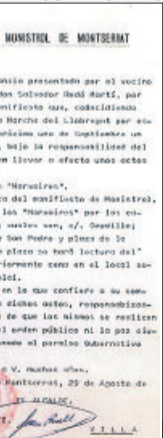
n El tema dels permisos administratius va fer florir una literatura administrativa pròpia. Les instàncies obeïen a un esquema clar: el peticionari havia de quedar ben identificat amb el nom i cognoms, adreça i DNI, què exposava i què demanava (suplicava) i amb el comiat estàndard de «Gràcia que espera assolir del recte procedir de V.E. la vida del qual guardi Déu Molts anys» i tot plegat adreçat a: l'Excel·lentíssim Sr. Batlle president de la corporació municipal, en aquell cas, Joan Borrell. Agafem Monistrol de Montserrat, els marxaires del poble van entrar tres instàncies a l'ajuntament, la primera, del 19 d'agost, en què es demana autorització per fer una lectura pública del manifest i la projecció d'un audiovisual; la segona, del 23, es demana permís per mutar una parada informativa i en la tercera, amb la mateixa data, es demana el permís amb l'enumeració dels actes previstos per al dia 1 de setembre, data de l'arribada de la Marxa. La resposta va ser única i afirmativa i s'hi avisava de les responsabilitats del

Autoritzat a Monistrol

peticionari si s'arribava a considerar que els actes havien estat inapropiats.

ARXIU SALVADOR REDÓ

Autoritzat a Monistrol

peticionari si s'arribava a considerar que els actes havien estat inapropiats.

«per poder triar; quan et queia un encàrrec sempre s'havia de posar sobre la taula dues o tres propostes; per comentar-ho amb el client, fer les modificacions que calgués o fer-ho de nou. Mai, mai no m'han tornat una feina perquè estigués mal feta» i va guanyar la de la raspa de peix.

